

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/86/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7913010726
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kučera
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7913010726.9

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Kučeru, sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Martina Michalanského v trestnej veci proti obžalovanému K. U. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. a iné, o odvolaní prokurátora a poškodeného proti rozsudku Okresného súdu Trebišov sp. zn. 3T/163/2013 zo dňa 14. 6. 2018 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 4. marca 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora a odvolanie poškodeného X. A..

odôvodnenie:

Okresný súd Trebišov rozsudkom sp. zn. 3T/163/2013 zo dňa 14. 6. 2018 uznal obžalovaného K. U. vinným pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 31.1.2013 okolo 11.41 hod. na ul. V. v M. po predchádzajúcom nedorozumení fyzicky napadol X. A. tak, že ho najmenej raz udrel päťou do tváre, následkom čoho poškodený X. A. spadol na zem, kde do neho najmenej 2 krát kopol do rôznych častí tela, čím mu takto spôsobil poranenia, a to pomliaždenie nosa s následným krvácaním z nosa, vykývanie zuba č. 31, pomliaždenie driekovej oblasti, pomliaždenie a nakrvácanie do kĺbu medzi záprstnou kosťou a prvým článkom palca ľavej ruky, pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy v ľavej spánkovej oblasti a chronické nakrvácanie pod tvrdú mozgovú blanu v ľavej čelovo - temenno - záhlavovej oblasti, ktoré poranenia by si vyžiadali nevyhnutnú dobu liečenia a práceneschopnosti v trvaní najmenej do 16.9.2013.

Súd mu za to uložil podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 156 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona (§ 36 písm. j/ Tr. zákona, § 37 písm. h/ Tr. zákona) úhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona mu výkon uloženého trestu podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu v trvaní troch rokov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodeného X. A., nar. XX.X.XXXX v M., bytom M., U. XX s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku zahlásili odvolanie priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 14. 6. 2018 a to prokurátor vo vzťahu k všetkým výrokom vyhláseného rozsudku a poškodený z dôvodu, že nesúhlasí s uloženým trestom, ako aj s tým, že bol odkázaný na civilný proces.

Poškodený odvolanie bližšie písomne a ani ústne neodôvodnil.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil v stručnosti tým, že okresný súd nedostatočným spôsobom vyhodnotil usvedčujúce výpovede X. A., H. R.,

F. F. a M. U., ako aj vykonané znalecké dokazovanie MUDr. Dušanom Hrubalom, CSc. Krajský súd sa nestotožnil so záverom okresného súdu v tom smere, že výpovede týchto svedkov, ako aj poškodeného sú nevierohodné. Uložil preto okresnému súdu po zrušení jeho rozhodnutia opätovne vyhodnotiť všetky vykonané dôkazy jednotlivo a aj vo vzájomnej súvislosti a vo veci spravodlivo a zákonne rozhodnúť na podklade podanej obžaloby pre žalovaný skutok a jeho právnej kvalifikácie. Okresný súd Trebišov na hlavnom pojednávaní konanom 28. 9. 2017 rozsudkom sp. zn. 3T/163/2013 po opätovnom vyhodnotení všetkých dôkazov tak, ako to uložil odvolací súd, uznal obžalovaného K. U. vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a uložil mu za to úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, výkon ktorého podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov a zároveň poškodeného X. A. so svojím nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces. Proti tomuto rozsudku okresného súdu zahlásil odvolanie prokurátor, pričom krajský súd na základe jeho odvolania uznesením sp. zn. 8To/20/2018 z 19. 3. 2018 zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu a vec vrátil tomuto súdu na nové prejednanie a rozhodnutie. Z odôvodnenia tohto posledného rozhodnutia odvolacieho súdu je pritom zreteľne jasné, že odvolací súd sa stotožnil s doposiaľ vykonanými dôkazmi a preukázanou skutkovou situáciou, pričom sa v podstate stotožnil i s predchádzajúcimi odvolacími dôvodmi prokurátora, vrátane kvalifikácie predmetného skutku podľa podanej obžaloby.

Poukázal ďalej na to, že krajský súd na strane 5. tohto svojho rozhodnutia okrem iného poukázal na právny názor svojho predchádzajúceho zrušujúceho uznesenia ešte z 28. 7. 2015, v ktorom vyslovil svoj názor v podstate v tom smere, že usvedčujúce výpovede X. A., ako aj svedkov boli zákonným spôsobom vykonané a treba na nich v rámci právneho posúdenia prihliadať a vo veci spravodlivo a zákonne rozhodnúť, na podklade podanej obžaloby pre žalovaný skutok a jeho právnej kvalifikácie. Uviedol ďalej, že krajský súd pritom na strane 6. svojho rozhodnutia výslovne okresnému súdu prikázal, aby sa dôsledne riadil už predchádzajúcimi vyslovenými právnymi názormi v tejto veci a aby sa zároveň dôsledne zaoberal spôsobom a vznikom následku - poranením poškodeného, ktoré preukázateľne vzniklo viacerými útokmi tak, ako na to poukazoval prokurátor v priebehu celého trestného konania, ako aj v podanom odvolaní na č.l. 395 až 398 a následne, aby vo veci zákonne a spravodlivo rozhodol. Okresný súd Trebišov na hlavnom pojednávaní konanom 14. 6. 2018 po opätovnom vyhodnotení všetkých dôkazov rozhodol tak, že uznal obžalovaného K. U. vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. spáchaným v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1, písm. a/ Tr. zák. a uložil mu úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky, výkon ktorého podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky a zároveň poškodeného X. A. so svojím nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces. Svoje rozhodnutie zo 14. 6. 2018 spočívajúce v opätovnej zmene právnej kvalifikácie skutku ako prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. a iné okresný súd stručne odôvodnil tým, že nebolo preukázané, aby obžalovaný napadol poškodeného s úmyslom spôsobiť mu ťažkú ujmu na zdraví, pričom obžalovanému bol preukázaný úmysel spôsobiť mu „iba“ ublíženie na zdraví bez ťažšieho následku. Podľa názoru okresného súdu totiž úmyslu obžalovaného spôsobiť poškodenému ťažkú ujmu na zdraví jednoznačne nenasvedčuje žiadna zistená skutočnosť, vrátane záverov znaleckého posudku znalca MUDr. Hrubalu, CSc., v zmysle ktorých mohlo k vzniku najzávažnejších poranení poškodeného dôjsť pri páde poškodeného na asfaltový alebo betónový povrch, príp. na obrubník, ale i kopnutím do jeho hlavy, keď ležal na zemi. Žiaden z vypočutých svedkov, vrátane samotného poškodeného však nevedel presvedčivo špecifikovať, do ktorých častí tela mal byť poškodený kopaný. Jednoznačný záver o úmysle obžalovaného spôsobiť poškodenému X. A. ťažkú ujmu na zdraví nemožno podľa názoru súdu vyvodiť ani z konštatovania znalca, že poranenia poškodeného boli spôsobené viacerými pôsobeniami násilia. Podľa názoru súdu jedine nakrvácanie pod tvrdú mozgovú blanú poškodeného bolo znalcom vyhodnotené ako ťažké poranenie, pričom v prípade ostatných jeho poranení sa jednalo iba o poranenia ľahkého charakteru. Za situácie, že nakrvácanie pod tvrdú mozgovú blanú poškodeného mohlo vzniknúť ako následok jeho pádu na tvrdý povrch a aj pri kopnutí do jeho hlavy, pričom obe alternatívy vzniku tohto poranenia sú podľa znalca rovnocenné, bolo potrebné podľa názoru okresného súdu rozhodnúť v zmysle zásady „in dubio pro reo“ a teda brať za preukázanú alternatívu priaznivejšiu pre obžalovaného. Prokurátor rozhodnutie okresného súdu zo 14. 6. 2018, ktoré bolo v podstate iba zopakovaním jeho predchádzajúceho rozhodnutia z 28. 9. 2017 však považuje za nesprávne a neodôvodnené, pričom je toho názoru, že súd nedostatočne vyhodnotil celkovú dôkaznú situáciu a priebeh skutkového deja tak, ako mu to uložil odvolací súd vo svojom poslednom rozhodnutí sp. zn. 8To/20/2018 z 19. 3. 2018, ale i vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach. Zo znaleckého posudku znalca MUDr. Hrubalu, CSc. je

totiž zrejme, že poškodený X. A. utrpel v deň skutku poranenia, ktoré by si vyžiadali nevyhnutnú dobu liečenia a práceneschopnosti v trvaní najmenej do 16. 9. 2013.

Poukázal tiež na to, že znalec okrem iného uviedol, že všetky uvádzané poranenia poškodeného majú s vysokou pravdepodobnosťou súvis s jeho fyzickým napadnutím zo dňa 31. 1. 2013, pričom znalec svoje presvedčenie náležitým spôsobom aj odôvodnil. Čo sa týka najpravdepodobnejšieho mechanizmu vzniku zistených poranení poškodeného, znalec sa priklonil k verzii výpovedí poškodeného X. A. a svedka H. R.. Konkrétne uviedol, že k chronickému nakrvácaniu pod tvrdú mozgovú blanu v ľavej čelovo - temenno - záhlavovej oblasti, ako najzávažnejšiemu poraneniu z komplexu zistených poranení, mohlo dôjsť následkom pádu poškodeného na zem a narazeniu zátylkom hlavy na tvrdý predmet, napr. betónový obrubník, ale i kopnutím do hlavy poškodeného. Obe alternatívy znalec označil za rovnako pravdepodobné, nevylúčil však aj iné alternatívy. Zároveň znalec uviedol, že vzhľadom na zistené poranenia poškodeného je evidentné, že k nim muselo dôjsť viacerými útokmi. Podľa vyjadrenia znalca, v prípade najzávažnejšieho poranenia poškodeného X. A. išlo z medicínskeho hľadiska o poranenie ťažké, pri ktorom bol bezprostredne ohrozený životne dôležitý orgán - mozog. V danom prípade teda aktívnym konaním obžalovaného došlo k spôsobeniu viacerých, pomerne závažných poranení poškodeného, pričom k týmto poraneniam došlo preukázateľne viacerými útokmi zo strany obžalovaného. Práve táto skutočnosť je zrejmom príčinou toho, že znalec určil u niektorých zistených poranení poškodeného alternatívnu možnosť ich najpravdepodobnejšieho spôsobu vzniku. Má zato, že nemožno však uvedený komplex poranení poškodeného ako celok zužovať iba na jedno - to najzávažnejšie poranenie a neprihliadať pritom aj na ďalšie súvisiace poranenia, ktoré preukázateľne vznikli počas trvania toho istého, násilného konania obžalovaného.

Podľa jeho názoru kvalifikácia skutku obžalovaného tak, ako ju upravil okresný súd by prichádzala do úvahy v prípade, ak by konanie obžalovaného spočívalo v jednorázovom, nie viacnásobnom konaní, ako napr. úder, resp. kop do tela poškodeného, prípadne sotenie do tela poškodeného a jeho následný pád a náraz na nejaký predmet a takéto jednorázové konanie by malo za následok vznik ťažkej ujmy na zdraví poškodeného. Takéto konanie by naozaj mohlo spochybňovať úmysel obžalovaného spôsobiť poškodenému ťažkú ujmu na zdraví. Obžalovaný pritom počas celého trestného konania popieral spáchanie viny, ako i následku svojho konania a to napriek tomu, že jeho výpoveď, resp. obrana nemá oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania.

Záverom svojho odôvodnenia poznamenáva, že naďalej sa pridriava i obsahu svojho predchádzajúceho odvolania z 28. 9. 2017, ktoré naďalej považuje v celom rozsahu za aktuálne. Z uvedených dôvodov je preto toho názoru, že skutok obžalovaného mal byť kvalifikovaný bez zmeny tak, ako je to uvedené v obžalobe z 29.10.2013, teda ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona. Je taktiež toho názoru, že okresný súd mal zároveň zaviazat' obžalovaného i k úhrade škody v prospech poškodeného v preukázanej výške.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnuté rozhodnutie okresného súdu v celom rozsahu a vec vrátil tomuto súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Obžalovaný sa k odvolaniam tak prokurátora, ako aj poškodeného vyjadril písomne prostredníctvom svojho obhajcu. Uviedol, že proti rozsudku okresného súdu nepodal odvolanie, hoci dodnes pochybuje o tom, žeby úmyselne mal niekomu vôbec ublížiť na zdraví. Avšak vzhľadom na právny názor odvolacieho súdu sa rozhodol nepodávať odvolanie proti prvostupňovému rozsudku a prijal trest, ktorý mu uložil prvostupňový súd. Podotýka, že nie je nijaký bitkár, nikdy nevyhľadával ani takú spoločnosť, v ktorej by mohlo dôjsť k bitke. Postavou a telesným vzrastom je skôr chudý a slabší, teda je si vedomý toho, že by vždy pri bitke „ťahal“ za kratší koniec. Faktom je, že poškodený utrpel zranenia takého rázu, aké boli zistené v tomto trestnom konaní. Nedorozumenie medzi nimi viedlo k tomu, že sa s poškodeným pochytili. Obžalovaný ho neúmyselne vrazil ošpliechal so svojím autom a poškodený to tak nenechal, dal hlasno najavo svoju nespokojnosť a svoj názor s tým, že nakoniec sa začali vzájomne ňahať tak, že sa držali a vtedy vlastne sa obaja ocitli na zemi. Podľa súdneho znalca práve pri tomto páde mohlo dôjsť k úderu hlavy poškodeného o obrubník, pretože tento spadol práve takýmto spôsobom, že poškodený spadol dole a on v podstate za ním ako ho držal. Dal však do pozornosti aj tú skutočnosť, že zranenie poškodeného nemuselo byť až také vážne, ak by nedošlo k pochybeniu aj zo strany lekárov, pretože podľa znalca mohlo ísť o veľmi slabé zakrvácanie mozgu a preto až po niekoľkých mesiacoch došlo k tomu, že poškodený upadol do bezvedomia a musel byť následne aj operovaný. Poukázal ďalej nato, že znalec pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedol, že ak by boli lekári poslali poškodeného ihneď na CT vyšetrenie, bolo by sa zabránilo a predišlo takejto devastácii, aká nastala u poškodeného. Vzhľadom na právny názor odvolacieho súdu nebude rozoberať dôkaznú situáciu a jednotlivé dôkazy a nebude opakovať to, čo už v prípravnom konaní a pred súdmi uviedol. Jednoznačne však v žiadnom

prípade z jeho strany nemohol ani predpokladať, že takýmto konaním by mohlo dôjsť k ťažkej ujme na zdraví poškodeného.

V súvislosti s tým, čo sa stalo poukázal aj na to, že z pomsty synovia poškodeného ho po určitom čase taktiež na ulici, kde má trvalé bydlisko napadli a ublížili mu na zdraví, pričom poukázal na rozsudok Okresného súdu v Trebišove č. 3T/118/2014 zo dňa 16.11.2017, ktorým boli synovia poškodeného uznaní vinnými, doposiaľ však neprávoplatne. Kópiu tohto rozsudku predložil do súdneho spisu už v minulosti s tým, že je to tiež dôkaz o tom, že nie je bitkárom, pretože aj títo dvaja obžalovaní ho bili, pričom on ani jedného z nich neudrel. Veľmi ľutuje, čo sa stalo, išlo o zhadu náhod. Poškodený podal v civilnom konaní žalobu na náhradu škody a to ešte 30.1.2018 a konanie sa vedie na Okresnom súde v Trebišove pod č. 9C/6/2018. Poukázal na to, že poškodený si v dvoch konaniach uplatňuje nárok na náhradu škody a to tak v adhéznom konaní v trestnej veci, ako aj v civilnom konaní, čo nie je podľa jeho názoru prípustné.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd odvolanie prokurátora zamietol ako nedôvodné.

Na podklade takto podaných odvolaní odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátora a odvolanie poškodeného nie je dôvodné

Krajský súd v tejto veci už viackrát konal, keď uznesením sp. zn. 4To/66/2014 zo dňa 17. 9. 2014 podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie o postúpení veci okresnému úradu a vec vrátil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol a uznesením sp. zn. 8To/51/2015 zo dňa 28. 7. 2015 podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Uznesením sp. zn. 8To/20/2018 zo dňa 19. marca 2018 podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, d/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkový a právny záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Tak, ako nato poukazuje okresný súd, odvolací senát v trestnej veci obžalovaného K. U. už rozhodoval viackrát, keď v podstate vyslovil právny záver, na ktoré poukázal aj okresný prokurátor.

V predchádzajúcich svojich rozhodnutiach krajský súd v podstate zrušoval rozhodnutia okresného súdu o postúpení veci okresnému úradu, ako aj oslobodzujúci rozsudok.

Okresný súd v napadnutom rozsudku v zmysle už vyslovených právnych názorov z predchádzajúcich rozhodnutí krajského súdu poukázal nato, že vykonaným dokazovaním vina obžalovaného bola preukázaná a to výpoveďami poškodeného X. A., svedkov F. F., M. U. a H. R., ako aj znaleckým posudkom a výpoveďou znalca MUDr. Dušana Hrubalu, CSc.

Okresný súd po vykonanom dokazovaní, aj podľa názoru krajského súdu správne zistil a ustálil skutok, ktorý bol predmetom obžaloby a aj predmetom napadnutého rozsudku a dospel k záveru, že obžalovaný

fyzicky napadol X. A. viackrát a to najmenej raz ho udrel päšťou do tváre, čo vlastne potvrdil vykonaným dokazovaním aj poškodený a potom do neho najmenej dvakrát kopol do rôznych častí tela, čím mu spôsobil zranenie uvedené v skutku napadnutého rozsudku.

Okresný súd, aj podľa názoru krajského súdu tak, ako vyslovoval právne názory krajský súd v predchádzajúcich uzneseniach ustálil viacnásobné útoky na telo poškodeného a podľa názoru krajského súdu z vykonaného dokazovania nebolo jednoznačne preukázané, že by obžalovaný kopal poškodeného do hlavy, čo vlastne nebolo ani ustálené v skutku, pre ktorý bol uznaný vinným.

Okresný súd dospel k záveru, že z hľadiska subjektívnej stránky konal obžalovaný pri prečine ublíženia na zdraví vo forme nepriameho úmyslu v zmysle § 15 písm. b/ Tr. zák. a musel byť uzrozumený s tým, že poškodenému svojím fyzickým útokom, vzhľadom na vyšší vek poškodeného a použitú intenzitu útoku môže spôsobiť ujmu na zdraví, pričom spôsobenie ťažkej ujmy na zdraví, podľa názoru okresného súdu bolo z hľadiska subjektívnej stránky pokryté nedbalostným zavinením v zmysle § 16 Tr. zák. Obžalovaný mal a mohol vedieť, že poškodený môže v dôsledku jeho fyzického útoku, eventuálne ním spôsobeného nie koordinovaného pádu na asfaltový alebo betónový povrch utpieť aj ťažkú ujmu na zdraví.

Okresný súd týmto svojím záverom o neuznaní žalovaného zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., ktorého neuznanie právnej kvalifikácie v podanom odvolaní v neprospech obžalovaného namietajúci prokurátor podrobne na č.l. 3 až 4 odôvodnil najmä tým, že súd prihliadal na okolnosti, za ktorých došlo k útoku na poškodeného, či obžalovaný pri útoku použil nejaký predmet a tiež na to, aké nebezpečenstvo za konkrétnych okolností hrozilo pre zdravie napadnutého.

Podľa názoru okresného súdu úmyslu obžalovaného spôsobiť poškodenému ťažkú ujmu na zdraví jednoznačne nenasvedčuje žiadna skutočnosť z vykonaného dokazovania, vrátane záverov znaleckého posudku MUDr. Hrubalu, CSc., v zmysle ktorých mohlo k vzniku najzávažnejších poranení poškodeného dôjsť pri páde poškodeného na asfaltový alebo betónový povrch, ale i pri kopnutí do jeho hlavy, keď ležal na zemi.

Okresný súd vyhodnotil z vykonaného dokazovania, že z výpovede svedkov, ktorí vnímali útok nebolo bez akýchkoľvek pochybností zistené, že by obžalovaný kopal do hlavy poškodeného a vlastne nevedeli špecifikovať viaceré útoky na telo poškodeného, či boli smerované aj na oblasť hlavy.

Okresný súd poukázal aj na podanú obžalobu a samotný skutok, ktorý bol predmetom obžaloby, že ani prokurátor v skutkovom popise neuzavrel, že by poškodený mal byť obžalovaným kopnutý do hlavy, ale „že poškodeného najmenej dvakrát kopol do rôznych častí tela“.

K zistenému a znalcom vyhodnotenému následku u poškodeného, ktoré bolo možné kvalifikovať ako ťažké poranenie vo vzťahu k použitiu prísnejšej právne kvalifikácie bolo zistenie znalca, že nakrvácanie nad tvrdú mozgovú blanu mohlo u poškodeného vzniknúť ako dôsledku jeho pádu na tvrdý povrch a aj pri prípadnom kopnutí do jeho hlavy, pričom obe tieto alternatívy vzniku tohto poranenia sú podľa vykonaného znaleckého dokazovania rovnocenné a je preto potrebné v zmysle zásady „in dubio pro reo“ pri hodnotení právnej kvalifikácie vo vzťahu k žalovanému zločinu ublíženia na zdraví brať za preukázanú alternatívu priaznivejšiu pre obžalovaného.

Po rozsiahlom vykonanom dokazovaní a tak, ako na to poukazoval krajský súd v predchádzajúcich svojich rozhodnutiach, keď bol skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba postúpený na prejednanie priestupku a ďalšími rozhodnutiami, na ktoré poukázal krajský súd, bol obžalovaný spod tohto skutku oslobodený, boli aj podľa názoru krajského súdu preukázané viaceré útoky na telo poškodeného, na ktoré vždy krajský súd v predchádzajúcich rozhodnutiach poukazoval. Ani po vykonaných dokazovaniach zo strany okresného súdu po tom, ako boli rozhodnutia okresného súdu o postúpení veci a oslobodení obžalovaného zo strany krajského súdu zrušené, nebolo a s tým krajský súd sa stotožňuje s okresným súdom, bez akýchkoľvek pochybností preukázané tzv. kopanie obžalovaného do oblasti hlavy, kde sa nachádzajú pre život dôležité orgány.

Krajský súd dáva do pozornosti, že túto otázku vždy v svojich predchádzajúcich rozhodnutiach vyslovoval ako primárnu, pretože mala bez akýchkoľvek pochybností vplyv na záver, či obžalovaný konal v úmysle spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví poškodeného.

Aj po rozsiahlom dokazovaní po predchádzajúcich zrušujúcich uzneseniach však nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané kopanie do hlavy, preto záver okresného súdu o použití zásady in dubio pro reo tak, ako ju odôvodnil, na čo poukázal krajský súd vyššie, je správny.

Z týchto dôvodov preto krajský súd neakceptoval odvolacie námietky prokurátora, pretože sa stotožnil s rozsiahle vykonaným dokazovaním, s právnym názorom okresného súdu o nepoužiteľ prísnejšej právnej kvalifikácie ublíženia na zdraví ako následok spôsobený poškodenému formou priameho úmyslu.

Pri ukladaní druhu a výmery trestu okresný súd veľmi podrobne a zákonným spôsobom odôvodnil uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu troch rokov.

Pri ukladaní trestu okresný súd sa dôsledne riadil základnými zásadami ukladania druhu a výmery trestu a ako poľahčujúcu okolnosť zákonne vyhodnotil skutočnosť, že obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život a ako priťažujúcu, že obžalovaný spáchal viac trestných činov (ustanovenie § 36 písm. j/ a § 37 písm. h/ Tr. zák.). Aj krajský súd dospel k záveru, že uloženie trestu odňatia slobody vo výmere dvoch rokov so skúšobnou dobou v trvaní troch rokov je primeraný a splní účel trestu v zmysle ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zák.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil aj veľmi podrobné a zákonné odôvodnenie uloženého trestu a v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie zo strany okresného súdu pri výroku o ukladaní trestu.

Odvolací súd zamietol aj odvolanie poškodeného X. A. a to v podstate z týchto dôvodov :

Poškodený X. A. po vyhlásení rozsudku 14. 6. 2018 priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní podal odvolanie, nakoľko nesúhlasí s uloženým trestom, ako aj s tým, že bol odkázaný na civilný proces.

V prvom rade krajský súd poukazuje na oprávnenie poškodeného podať proti vyhlásenému rozsudku odvolanie a na ustanovenie § 307 písm. c/ Tr. por., v zmysle ktorého zo zákona môže poškodený podať odvolanie pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.

Poškodený tak zo zákona nemôže podať odvolanie do výroku o treste v neprospech obžalovaného, pretože túto zákonnú možnosť Trestný poriadok ukladá len prokurátorovi.

Preto krajský súd vyhodnotil odvolanie poškodeného v tejto časti ako v rozpore s ustanovením § 307 písm. c/ Tr. por., avšak nezamietol odvolanie poškodeného ako podané osobou neoprávnenou, pretože v jednej vete podaného odvolania poškodený v podstate dal odvolanie aj preto, že bol odkázaný na civilný proces, kedy podľa názoru krajského súdu je potrebné sa v zmysle § 307 písm. c/ Tr. por. v rámci odvolacieho konania zaoberať touto časťou odvolania poškodeného.

Krajský súd zistil, že okresný súd v napadnutom rozsudku, keď poškodeného odkázal na civilný proces, tento výrok odôvodnil v podstate tým, že z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že zdravotný stav poškodeného do značnej miery bol výsledkom zanedbania prvotnej starostlivosti, keďže poškodený nebol poslaný na vyšetrenie hlavy ihneď po úraze, čo konštatoval aj znalec.

Okrem toho krajský súd dôvodí a rozširuje odôvodnenie napadnutého výroku o náhrade škody tým, že na základe vyjadrenia obžalovaného k podanému odvolaniu poškodeného bez jeho riadneho odôvodnenia bolo preukázané, že poškodený si uplatnený nárok na náhradu škody uplatňuje už v civilnom konaní na Okresnom súde v Trebišove pod sp. zn. 9C/6/2018. Aj k tejto zistenej skutočnosti obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu poškodeného sa vyjadril, že podľa súdnej praxe nemožno konať v rámci adhézneho konania, keď je započaté konanie o náhrade škody v civilnom procese.

Po vyhodnotení týchto skutočností krajský súd dospel k záveru, že okresný súd správne rozhodol, keď poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces, pretože aj podľa názoru krajského súdu pre prípadné ďalšie dokazovanie vo vzťahu k náhrade škody a výške škody, ktorú

namietal aj obžalovaný, by bolo potrebné ďalšie dokazovanie, ktoré by presiahlo rámec adhézneho konania.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.